

הַבּוֹר בַּחֲרָמוֹן

בְּאֶחָד מִיָּמֵי חֲפֻשַׁת חֲנֻכָּה בְּיוֹם קָר מְאוֹד יֵצְאֵתִי עִם מְשַׁפְּחָתִי הַרְחֵבָה לְטָפוֹס עַל הַחֲרָמוֹן. כְּבָר מִרְחוֹק רָאִינוּ אֶת הַכֶּפֶה הַלְּבָנָה שֶׁל הַחֲרָמוֹן. כְּשֶׁהִגַּעְנוּ לְאֶזְרוֹ הַהָר כְּבָר הָיָה הַשֶּׁלֶג הָאֲמֵתִי. הַתְּחִלָּנוּ לַעֲשׂוֹת כְּדוּרֵי שֶׁלֶג וּלְהַעֲרִיף זֶה עַל זֶה. בֵּינֵתִים הִלְכוּ הוֹרֵי לְשֹׁכֵר צִיּוֹד טָפוֹס.

רַקֵּעַ

פְּתֹאֹם שָׁמַעְתִּי רַעַשׁ מוֹזָר. רָאִיתִי גּוֹשׁ שֶׁל קָרַח נוֹפֵל מִן הַהָר יָשָׁר אֵלַי. נִפְלַתִּי לְתוֹךְ מְקוֹם חֲשׂוּךְ... 'לֹא רוֹאִים פֶּה כְּלוּם', חֲשַׁבְתִּי לַעֲצָמִי. שָׁמַעְתִּי קוֹלוֹת. 'בְּטַח מְחַפְּשִׁים אוֹתִי', חֲשַׁבְתִּי. צָעַקְתִּי לַעֲזָרָה, אֲבָל אֲנִי לֹא חוֹשֵׁב שֶׁשָּׁמְעוּ אוֹתִי. נִעֲשָׂה לִי קָר, וְהַתְּחִלַּתִּי לְפַחַד. אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ כַּמָּה זְמַן עָבַר, אֲבָל פְּתֹאֹם רָאִיתִי אֶת אִמָּא שְׁלִי בּוֹכָה. חִבְּקֵתִי אוֹתָהּ חֲזָק וְהַתְּחִלַּתִּי גַם אֲנִי לְבִכּוֹת.

גּוּף

הַתְּעוֹרְרָתִי בַּבֶּקֶר בְּמִטָּה שְׁלִי. הַחֲדָר הָיָה חָם, וְהַשּׁוֹקוֹ כְּבָר חָפָה לִי. לָרַגַע חֲשַׁבְתִּי שֶׁהָיָה זֶה חֲלוּם, אֲבָל הַתְּמוּנָה עַל הַשֶּׁלֶג הוֹכִיחָה שֶׁזֶה הָיָה אֲמֵתִי.

סוּף